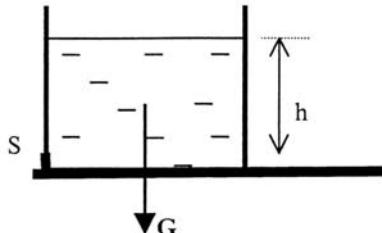

SUBIECTUL I:**(10 puncte)**

- a) Un vas în care se află apă până la nivelul h , cu greutatea totală G , este așezat la marginea unei mese, ca în figura alăturată. La baza vasului este practicat un orificiu foarte mic cu aria secțiunii transversale S (neglijabilă în raport cu suprafața liberă a lichidului din vas), inițial astupat cu un dop. Se mai cunosc accelerarea gravitațională, g și presiunea atmosferică p_0 .

Să se determine expresia coeficientului de frecare la alunecare μ dintre vas și suprafața mesei astfel încât, *imediat* după scoaterea dopului, vasul să alunece pe masă. (4 p)

- b) Într-un tub subțire vertical cu lungimea $L = 152$ cm, deschis la capătul superior, se află în echilibru o coloană de aer cu temperatură $t_i = 7^\circ\text{C}$ separată de exterior printr-o coloană de mercur a cărei înălțime este $L/2$. Se încălzește coloana de aer, presiunea atmosferică în care se desfășoară experimentul rămânând constantă și egală cu 760 torr. Neglijând efectele datorate încălzirii tubului și mercurului precum și fenomenele superficiale, calculați cât la sută din masa inițială de mercur s-a scurs din tub până în momentul în care temperatura coloanei de aer a atins T_{\max} precum și valoarea lui T_{\max} . (5 p)

SUBIECTUL II:**(10 puncte)**

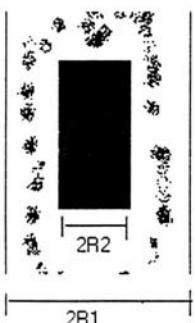
Pentru realizarea unui experiment se toarnă mercur într-o eprubetă, înălțimea coloanei de mercur măsurându-se cu o riglă de aluminiu care a fost etalonată la $t_0 = 0^\circ\text{C}$. Deoarece temperatura în laborator este $t = 23^\circ\text{C}$ rezultatul determinării, $L = 20$ cm, se obține cu o eroare relativă aparentă $\varepsilon = 5,3 \cdot 10^{-2}$ ($\varepsilon = \frac{\text{valoare exactă} - \text{valoare masurată}}{\text{valoare masurată}}$). Experimentatorul constată că, în timpul manevrării mercurului au curs

câteva picături pe geamul orizontal din sticlă care acoperă masa de laborator. Pentru mercur se cunosc densitatea ρ , coeficientul de tensiune superficială σ , unghiul de răcordaj $\theta = 180^\circ$ și coeficientul de dilatare $\gamma = 18,2 \cdot 10^{-5} \text{ K}^{-1}$. Dilatarea eprubetei se neglijeaază iar accelerarea gravitațională este g .

- a) Demonstrați că grosimea picăturilor de mercur de pe geamul de sticlă este independentă de masa lor. (4 p)
b) Calculați coeficientul de dilatare liniară al riglei și estimăți înălțimea coloanei de mercur la temperatură de etalonare a riglei. (5 p)

SUBIECTUL III:**(10 puncte)**

Într-unul din romanele sale, Jules Verne descrie aventurile submarinului Nautilus condus de căpitanul Nemo. Submarinul are forma unui cilindru omogen cu lungimea $l = 60$ m, raza secțiunii transversale $R_2 = 7$ m și densitatea medie ρ egală cu $7/9 \rho_0$, unde ρ_0 este densitatea medie a apei de mare. Accelerarea gravitațională este $g = 10 \text{ ms}^{-2}$.

a) Submarinul care la momentul inițial era în repaus, se angajează în lungul unei galerii cilindrice de rază $R_1 = 10$ m, prin care urcă cu motoarele opriți ca în figură. Neglijând efectele de la capete și frecările găsiți dependența vitezei submarinului, v , de distanța h parcursă. Reprezentați grafic v^2 (h) și caracterizați mișcarea submarinului. (5 p)

b) Pentru a studia creșterea salinității cu adâncimea, căpitanul Nemo face următorul experiment: *într-un rezervor cilindric cu aria bazei S și în care a turnat masa M de apă de mare introduce un cub de masă m care plutește în echilibru în interiorul lichidului*. Ca urmare, nivelul lichidului în rezervor crește cu Δh . Căpitanul presupune că densitatea apei de mare din vas crește liniar cu adâncimea h . Cum calculează el

$$\text{rata creșterii relative } \alpha = \frac{\Delta \rho}{\rho_0 \cdot \Delta h} \text{ a densității cu adâncimea?} \quad (4 \text{ p})$$

Indicație: În dezvoltarea binomului $(1+\varepsilon)^n$ unde $\varepsilon \ll 1$ și $n \in \mathbb{N}$, vă veți limita la primii trei termeni: $1 + n\varepsilon + n(n-1)\varepsilon^2/2$

Notă: Timp de lucru 3 ore. Toate subiectele sunt obligatorii. Pentru fiecare subiect se acordă un punct din oficiu.

BAREM DE CORECTARE și DE NOTARE

pentru orice altă cale corectă de rezolvare se construiește un baricu
chivalent ca punctaj cu cel de mai jos și se acordă, pe baza acestuia,
răstignul corespunzător

SUBIECTUL I : (10 puncte)

mai peut-être:

• clădirea expresiei $V = \sqrt{2gh}$: 1p

călăuzea expresiei $F = 2 \rho S g h$: 1p

scieria conditrix F 36p ? 1p

$$T_{\text{max}} = 315 \text{ K}$$

mai neutră;

rezolvare: obtinerea dependenței $T = \frac{P_0 S}{L} \left(-\frac{2x^2}{L} + x + L \right)$, sau
aceea formulă echivalentă;

obținerea expresiei $S_{ui} = f S \frac{L}{4}$: 1 p

• obținerea expresiei $T_{\max} = \frac{g}{8} T_i : 1,50 p$

TOTAL 10³

BAREM DE CORECTARE și DE NOTARE

pentru orice altă cale corectă de rezolvare se construiește un barem echivalent ca punctaj cu cel de mai jos și se accordează pe baza acestuia, punctajul corespunzător

SUBIECTUL II : (10 puncte)

- a) pentru aplicarea principiului fundamental al hidrostaticii în punctele A și B situate în planul median al piețurii - - - - - 1p
- punctul $P_L = \frac{2G}{H}$ - - - - - 1p
 - punctul $P_h = f g \frac{H}{2}$ - - - - - 1p
 - $H = 2\sqrt{\frac{G}{f g}}$ - - - - - 1p

b) $\alpha_z = 0,23 \cdot 10^{-4} \text{ k}^{-1}$ - - - - - 3p
 $H_0 = 19,92 \text{ cm}$ - - - - - - - - - - - 2p

acii pe care:

- obținerea relației dintre valoarea exactă și valoarea măsurată ($L_{\text{aduc}} = L(1 + \alpha_z t)$): 1p
- obținerea expresiei $\alpha_z = \frac{\varepsilon}{t}$: 1,5p
- scrierea relației $H = H_0(1 + \alpha_{Hg} t)$: 0,5p
- obținerea expresiei $H_0 = \frac{L(1 + \varepsilon)}{1 + \alpha_{Hg} t}$ sau orice formă echivalentă: 1p

OFICIU - - - - - 1p

TOTAL - - - - - 10p

BAREM DE CORECTARE și DE NOTARE

• pentru orice altă cale corectă de rezolvare se construiește un barem echivalent ca punctaj cu cel de mai jos și se acordă, pe baza acestuia punctajul corespondent

SUBIECTUL III : (10 puncte)

a) $V(h) = 1,6\sqrt{h}$ - - - - - 3p

rezprezentare grafică $V^2 = V^2(h)$ corectă (segment de dreptă care trece prin originea sistemului de axe) - - - - - 1p
caracterizarea mișcării - - - - - 1p

nuți pentru:

expresia vitezi fluidului $u = \frac{R_2^2 u}{R_1^2 - R_2^2}$: 1p

aplicarea teoremei din mecanică a energiei cinetice

$$\left[\frac{1}{2} \pi R_2^2 l \frac{u^2}{2} + \frac{1}{2} \pi (R_1^2 - R_2^2) l \frac{u^2}{2} = (f_o - f) \pi R_2^2 \cdot \rho g h \right] : 1p$$

obținerea expresiei $v = \sqrt{\frac{2gh(1 - \frac{f}{f_o})}{\frac{f}{f_o} + \frac{R_2^2}{R_1^2 - R_2^2}}}$: 2,50 p

precizarea caracterului uniform accelerat al mișcării : 0,50 p

precizarea valoarii accelerării $a = 1,28 m/s^2$: 0,50 p

b) $\alpha = \frac{2Sf_o}{2M+m} \left(1 - \frac{Sf_o \Delta h}{m} \right)$ - - - - - 4p

nuți pentru:

expresia masii lichidului $M = f_o h_o S \left(1 + \frac{\Delta h}{2} \right)$: 0,50 p

obținerea ecuației $\alpha f_o^2 + 2f_o - \frac{2M}{Sf_o} = \alpha$: 0,50 p

expresia $h_o = \frac{M}{Sf_o} \left(1 - \frac{\alpha M}{2Sf_o} \right)$: 1p

obținerea expresiei rădăcinii lichidului după

introducerea cubului $f = \frac{M+u}{P.S} \left(1 - \frac{\alpha(M+u)}{2Sf_o} \right)$: 1p

eficiu

TOTAL

- 1p
10p

SOLUȚII

SUBIECTUL I

a) Datorită diferenței mari între valoarea aerilor suprafeței libere a lichidului din vas și cea a orificiului se neglijază înțeza că ceea ce scade nivelul lichidului din vas fără să intrezi cu corpuri lichidele prin orificiu.

$$\text{Ec. Bernoulli: } P_0 + \rho gh = P_0 + \frac{\rho v^2}{2}$$

$$v^2 = \sqrt{2gh}$$

Prin origine avem în Δt masa lui de lichid: $\Delta m = \rho S v \Delta t$
Scriem legea de variație a impulsului pentru masa lui în Δt :

$$F \Delta t = \Delta m \cdot v \Rightarrow F = \frac{\Delta m \cdot v}{\Delta t} = \frac{\rho S v^2 \Delta t}{\Delta t} = \rho S g h$$

$$\text{Condiția ca vâzut să alunice } F \geq F_f = \mu G \Rightarrow \mu \leq \frac{2 \rho S g h}{G}$$

b)

Prișteptem că lungimea coloanei de mercur este la un moment dat $\frac{L}{2} - x$.

Paranetul de stare ai gazului la acest moment

$$\begin{cases} P = P_0 + \rho g \left(\frac{L}{2} - x \right) \\ V = S \left(\frac{L}{2} + x \right) \\ T \end{cases}$$

$$\text{Ecuația de stare } PV = RT \Rightarrow T = \frac{1}{\rho R} \left(-\rho g x^2 + P_0 S x + P_0 S \frac{L}{2} + \rho g S \frac{L^2}{4} \right)$$

Observăm că, folosind valoarea lui ipoteză problemei: $\rho g \frac{L}{2} = P_0$

$$\Rightarrow T = \frac{P_0 S}{\rho R} \left(-\frac{2x^2}{L} + x + L \right)$$

Funcția $T(x)$ admete un maximum pentru $x_0 = \frac{L}{4}$, deci masa de mercur care să scarsă până în acest moment când temperatură devine maximă este $\Delta m = \rho S \frac{L}{4}$.

$$\text{Masa inițială a coloanei de mercur } m = \rho S \frac{L}{2}$$

$$\rightarrow \Delta m = m - \underline{m} \Rightarrow \Delta m = S C \frac{L}{2}$$

$$\text{axialul } \gamma_{\text{max}} = \frac{1}{8} \frac{\rho}{R}$$

Dacă parametrii coloanei de aer în starea inițială sunt

$$\begin{cases} P_i = P_0 + \rho g \frac{L}{2} = 2 \\ V_i = S \frac{L}{2} \\ T_i = t_i + T_0 \end{cases}$$

$$\text{Ecuatia de stoc } P_i V_i = \gamma R T_i \Rightarrow T_i = \frac{P_i S L}{\gamma R}$$

$$\Rightarrow T_{\text{max}} = \frac{9}{8} T_i$$

SUBIECTUL II

a)

Aplicăm principiul fundamental al hidrostaticii pentru punctele A și B, situate în planul median al picăturii de nucerez, ca în figură.

$$P_A = P_B \Leftrightarrow P_0 + \rho g h_{Ae} = P_0 + \rho g h_{Be} \Rightarrow \frac{\rho g}{h} = \frac{h_{Be}}{h_{Ae}}$$

$$\Rightarrow h = 2\sqrt{\frac{\rho g}{f}}$$

Dacă ρ și f sunt constante de material, rezultă că și grosimea picăturii este constantă de material fiind independentă de celelalte caracteristici.

b) Eroarea relativă apreciată $\varepsilon = \frac{L_{adev} - L}{L}$ unde L_{adev} reprezintă valoarea exactă a înălțimii coloniei de nucerez și L este valoarea măsurată.

Datorită dilatării reglui, $L_{adev} = L(1 + \alpha_r t)$

$$\Rightarrow \varepsilon = \frac{L(1 + \alpha_r t) - L}{L} = \alpha_r t \Rightarrow \alpha_r = 0,23 \cdot 10^{-4} K^{-1}$$

Dacă putem scrie și pentru colonia de nucerez $H = H_0(1 + \delta_{tg} t)$.

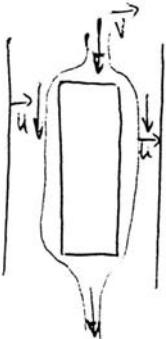
Valoarea exactă a înălțimii coloniei de nucerez la temperatură

datorată lui (t) : $L_{adev} = H$

$$L_{adev} = L(1 + \varepsilon)$$

$$\Rightarrow H_0 = \frac{H}{1 + \gamma_{tg} t} = \frac{L(1 + \varepsilon)}{1 + \delta_{tg} t} \Rightarrow H_0 = 19,92 \text{ cm}$$

SUBIECTUL III

a) Ecuatia de continuitate: $\pi R_2^2 u = \pi (R_2^2 - R_1^2) v \Rightarrow v = \frac{R_2^2 u}{R_2^2 - R_1^2}$

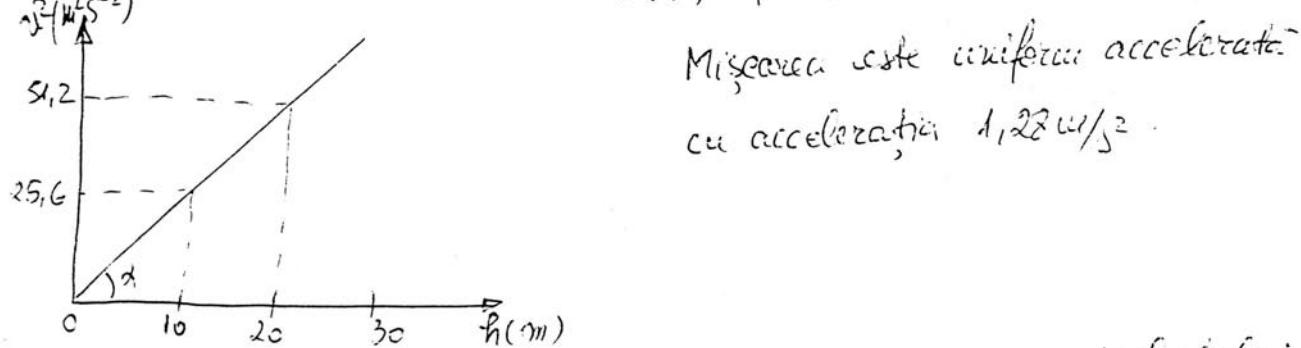
Teorema de variație a energiei cinetice $\Delta E_C = L_{\text{fazecumovați}}$

$$g \pi R_2^2 l \cdot \frac{v^2}{2} + f_0 \pi (R_2^2 - R_1^2) l \cdot \frac{u^2}{2} = (f_0 - f) \pi R_2^2 l g h$$

Inducând u și efectuând calculele, rezultă

$$v = \sqrt{\frac{2gh(1 - \frac{f}{f_0})}{\frac{f}{f_0} + \frac{R_2^2}{R_1^2 - R_2^2}}}$$

Numeric, $v(h) = 1,6\sqrt{h} \Rightarrow v^2(h) = 2,56h$

b) Presupunând $f(h) = f_0(1 + \alpha h)$, exprimăm masa lichidului:

$$M = f_{\text{neciunii}} \cdot h_0 S = f_0 h_0 S \left(1 + \frac{\alpha h_0}{2}\right) \text{ unde } h_0 \text{ este înălțimea elutătoare a fluidului în referință la } f_0.$$

Rezultă ecuația $\alpha h_0^2 + 2h_0 - \frac{2M}{Sf_0} = 0$ cu soluția pozitivă:

$$h_0 = \frac{1}{\alpha} \left[\sqrt{1 + \frac{2M\alpha}{Sf_0}} - 1 \right] \approx \frac{1}{\alpha} \left[1 + \frac{M\alpha}{Sf_0} + \frac{\frac{1}{2} \cdot \left(-\frac{1}{2}\right)}{2} \cdot \frac{4M^2\alpha^2}{S^2f_0^2} - 1 \right] = \frac{M}{Sf_0} \left(1 - \frac{\alpha M}{2Sf_0}\right)$$

unde $\frac{M\alpha}{Sf_0} \ll 1$.

În condiția de echilibru a celulei ($mgh = mg$) rezultă o nouă valoare a înălțimii $h = \frac{M+u_0}{Sf_0} \left(1 - \frac{\alpha(M+u_0)}{2Sf_0}\right)$.

$$\Delta h = h - h_0 = \frac{m}{Sf_0} - \frac{\alpha(M+m)^2}{2S^2f^2} + \frac{\alpha M^2}{2S^2f^2} = \frac{m}{Sf_0} \left[1 - \frac{\alpha(M+\frac{m}{2})}{Sf_0} \right]$$

$$\text{Resultat: } \alpha = \frac{2Sf_0}{2M+m} \left(1 - \frac{Sf_0 \Delta h}{m} \right) \text{ und } \alpha = \frac{\Delta f}{f_0 \Delta h} .$$